

עין משפט
נר מצוה

א מר' ס'ח מהל'
 וזה הל' ה' קמג
 עשין ק' עוש'ע ח'ר'ט ס'ר
 ר' ע'פ'י א'
 ב מר' ס'ר' מהל'
 נ'ר'ט'ס הל' ו' ט'פ'י
 מ'הל' א'ש'ט'ס הל' ב' קמג
 עשין מ'ח עוש'ע א'ה'ר'ט
 ס'מ'ן ס'ר' ע'פ'י א'
 ג מר' ס'ר' מהל'
 א'ש'ט'ס הל'ו עוש'ע
 ד'ס ס'ר' ע'פ'י א'
 ד'ה ר' מ'ר' ס'ר' ע'פ'י א'
 ד' קמג ד'ס עוש'ע
 ע'ס ס'ר' ע'פ'י א'
 ו' מ'ר' ס'ר' מהל'
 נ'ר'ט'ס הל' י' קמג
 עוש'ע ד'ס ע'פ'י א'
 ז' ו' מ'ר' ס'ר' מהל'
 נ'ר'ט'ס הל' י' קמג
 עוש'ע ד'ס ע'פ'י א'
 ח' ו' מ'ר' ס'ר' מהל'
 נ'ר'ט'ס הל' י' קמג
 עוש'ע ד'ס ע'פ'י א'

תוספות רי"ד

במקלות ברבו אלהים. משמע אין סכרה
שום מילתא ומקלות לעלמא
דירש במקלות כתיב (ספר וי"ו):
דשמואל גופיה פסיק כרבי יוחנן
הסמלר (למקן דף נא): דמקדים מעשה
ידי אשתו הנוטרת חולין דאין אדם
מקדים דבר שלא בא לעולם וכל שכן
לדבר שלא בא לעולם דגרע וכל שכן
לדבר דאמרין בסוף פרק קמח דגישין ודף
נ"א (סא) דקאמר אפילו לרבי מאיר
דאמר דאם מקנה דבר שלא בא
לעולם הני מיילי לדבר שבא לעולם
אבל לדבר שלא בא לעולם לא אמר
מ"מ שמואל חשיב עובר בא לעולם
אמר נמי שמואל אית הני טפי אס
מקנה לדבר שלא בא לעולם ממה
שמוקנה דבר שלא בא לעולם אמר
סוגיא דכפרק קמח דגישין (ג"א סא)
אמר אביי דאמר דבר הוה וכן מצינו
ר' נחמן דבבבא דהדיא סברתו הפוכה
ומבבא הוה דבר הוה אית ליה (ו)
בפירוש דאם שבוטא לעולם אין יכור
לחזור בו וביי עובר קאמר" א
לכשתל לא קנה ור' נחמן קר
לכשתל קנה ובפירוש דקל קאמר
ש"ך (ע"א) הורוה בית הדין. גבי
הילני המלכה אע"ג דמביית שמונאי
היתה שרי אס מונבז הוה אית
כדאמרין ביהמא (דף נ. וסא) ומלכות
הדרום מיהא ושלש אס כפי הית
והלא לא נהג נשיאותו עד שלש
שנים לאחר מלכות הירודם דאמרין
(ספח טו.) הלל ושמעון גמאלא ושמעון
והגו נשיאותן כפי הית מיהא שנה
מקום כד היז לו אז תלמידים שהורו:
ש"ך (ע"א) והא דאמון שנשא
אדמנה הוה. בלו דוקא אלמנה
נשאת למתן (וילנא) הית כרת
אלא כיון דבעלה היא כאלמנה חשיב
היה: (ש"ך ע"א) בארמנה שנשאת
לחבור. דיון שאין שניה אלמונים
יו לגבר עד בענה:

שנאמר ויקח בעז עשרה אנשים.

בגלל דמייתי קרא דויברכו מת רבקה
(ובראשית ד') איכא למימר דהתם
ברכת אירוסין והלא ברכת נישואין
ישיש לנחוד משם שיש לבדך ברכת
אירוסין לאשה המתקדשת על ידי
שליח משהי אלושר שליח היה ונראה
לדאשקחא דכלל ענינא היה דעשרה לא
מישטמח מהתם ולא איירי פשטא

דקרא צברכת אירוסין: רבי יהודה
לצעלה כנדה ולפי שפעמים בא עליה
שפירות. שאין בה אריכות והאי נמי
דארין והאי נמי חשיבא ארוכה ומה
חזיתם בה מאי שנה מצרכת התורה
והוא שבאו פנים חדשות. אור"י דפי
באגדה מומור שיר ליום השבת

ותי ולא במעשה ידיה ולא בהפרת נדריה, ואם
ת אשתו נשואה אלא כשמוסרים אותה לו לשם
לא עברי אלא שיהא מותר להתיחד עמה, וכן

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

דמקהלות תרי קהלות
ולק בין עשרה לעשרים
זי למימר ומיכו בירושלמי
מזכה לעובר קנה. אע"ג

מיתיבי מברכין לבתולה שבעה ולא למנה
יום אחד מאי לאו אפילו אלמנה שנשאת
לכתור לא לאלמן אבל לכתור מאי שבעה
הכי ליטני מברכין לבתולה שבעה
ולאלמנה שנשאת לכתור שבעה ולא למנה
יום אחד מילתא פסיקא קתני דליכא
בתולה דבצרה משבעה וליכא אלמנה
דבצרה מיום אחד: גופא אמר רב נחמן
אמר לי הונא בר נתן תנא מגין לכרכת
חתנים בעשרה שנאמר יוקח עשרה
אנשים מוקני העיר ויאמר שבו פה ורבי
אבהו אמר מהכא במקהלות ברכו אלהים
ה' ממקור ישראל ורב נחמן בהאי קרא
דרכי אבהו מאי דריש ביה מיבעי ליה
לכתניא היה ר"מ אמר ^אמגין שאפילו
עוברים שבמעין אמן אמרו שירה על הים
שנאמר במקהלות ברכו אלהים ה' ממקור
ישראל ואידך אם כי לימא קרא מבטן
מאי ממקור על עסקי מקור ורבי אבהו
בהאי קרא דרב נחמן מאי דריש ביה ההוא
מיבעי ליה למידרש ^בעמוני ולא עמונית
מיואבי ולא מואבית דאי סלקא דעתך
לברכה לא סגיאל דלאו זקנים ואידך אי
סלקא דעתך למידרש לא סגיאל דלאו עשרה
אין לפרסומי מילתא ^גוכדאית לה שמואל
לרב חנא בגדתאה פוק ואייתי לי בי עשרה
ואימא לך באנפיהו המזכה לעובר קנה
והלכתא ^דהמזכה לעובר לא קנה: תנו
בבבן מברכין ^הברכת חתנים בבית חתנים
ר' יהודה אומר אי בבית האירוסין מברכין
אותה אמר אידי וביהודה שנו ^ומפני שמתייחד
עמה תניא אידך מברכין ברכת חתנים בבית
חתנים וברכת אירוסין בבית האירוסין ברכת
האירוסין מאי מברך רבין בר רב אדא ורבה
בר רב אדא תרתייהו משמיה דרב יהודה
אמרי יבא ^זאמ"ה אשר קדשנו במצותיו
וצונו על העריות ואסר לנו את הארסות והתיר
לנו את הנשואות על די חופה ומדושיין בר

אחא כריה דרבא מסיים בה משמיה דרב יהושע חופה וקדושין מאן דלא חתים מידי דהוה אב דחתים מידי דהוה אקידושא: ת"ר מברכין ב אמר רב יהודה והוא שבאו פנים חדשות מאי

מר אף בבית האירוסין סברתי אותה לפני שמתירח
ל גס חופה עשין דרס מחמל כד שמח כלל דברס
ה ארכס וול דמי לקדוש דלרין עפי ומלן דחסי
יירס וקורס דמסו דבולון קדש היל מחמי ס
ממנין דה בלשר דמר דנו אע"ג דברכס אירוסין ארכס
דחוס אין קורס בלל דמי ארס שמרסי בשילס דמחסי
מר הקדיש פניס דחוס בלו לללן נלמר שירס דסס נמי

היא מדרבנן שאמרו כלה בלא ברכה א
מנרך עליהן עובר לעשייתן הכא בריש
מנרכין ברכת התנים כל ז' אמר ר"י ו

מסורת הש"ס

(א) נרצח נ. (ב) יצמות
(ג) וס"ג. (ד) יצמות סו.
(ה) קמ: [זכאים זכ.].
(ו) [כמדבר יד. (ז) [כספר
ההלים שלמיט נדפס מלח].
(ח) יצמות זכ. (ו) [כ"כ
המב. (ז) יצ"ז מ"ו]

תורה אור השלם

1. ויקח עשרה אנשים
מזקני העיר ואמר שבו
פה חשבו: רות ד ב
2. במקלות ברכו
אלהים יי ממקור
ישראל: תהלים סח כז

גליון הש"ס

נמ' ברכת התנים בבית
התנים. ע' טובה זה ע"כ
תד"ה ליו שמחה:

מוסף רש"י

בגדתאדה. בעל אנדה, ל"א
 שם מקום שהוא נכל
 ששמו בגד ויבמות טו.
 פוק ואיתי לי כי
 עשרה. לפרסם את הדבר
 (דמ).

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

הוא צריך פנים חדשות אדם